

dosarul nr. 2ra-1808/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Judecător: N.Șova)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Judecători: A.Panov, V.Cotorobai, M.Anton)

Î N C H E I E R E

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

având în componență sa:

Președintele completului,

judecător:

Svetlana Filincova

judecători:

Nicolae Craiu și Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vadim Marchitan, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Vadim Marchitan împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” cu privire la declararea nulității absolute a clauzei contractuale, restituirea sumei și, la acțiunea reconvențională înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” împotriva lui Vadim Marchitan cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Vadim Marchitan și admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan Com”, casată hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri, de respingere a cererii de chemare în judecată inițiale depusă de către Vadim Marchitan și de admitere a acțiunii reconvenționale depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan Com”,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2016, reclamantul Vadim Marchitan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Kirsan Com” (în continuare (SRL „Kirsan Com”) cu privire la declararea nulității absolute a clauzei contractuale și restituirea sumei.

În motivarea acestei acțiuni, reclamantul Vadim Marchitan a indicat că la 30 iunie 2015 a încheiat cu SRL „Kirsan Com” contractul de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p privind investirea capitalului în construcție, contractul fiind autentificat notarial și înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău tot la 30 iunie 2015.

Obiectul contractului de antrepriză a constituit apartamentul nr. xxxx, cu suprafața de 80,29 m.p. din blocul locativ din str. xxxx, mun. xxxx (adresa actuală fiind str. xxxx, mun. xxxx) care potrivit anexei nr. 1 pct. 3 al contractului de antrepriză urma să fie transmis dânsului în posesie și folosință până la 30 august 2015.

A menționat reclamantul că, a achitat integral costul apartamentului în sumă de 45 000 euro, executând obligația sa contractuală.

Vadim Marchitan a susținut că potrivit prevederilor pct. 3.1. lit. a) și b) din contractual sus-indicat, dacă în rezultatul măsurărilor efectuate de OCT Chișinău suprafața imobilului va fi mai mare decât suprafața stabilită în anexa nr.1, investitorul (reclamantul în prezenta cauză) v-a achita diferența de preț proporțional măririi efective a acestuia, reieșind din prețul unui metru pătrat stabilit în contract. Iar, în caz dacă conform măsurărilor finale suprafața imobilului va fi mai mică decât cea stabilită în anexa nr.1, costul total al imobilului nu se v-a schimba dacă diminuarea suprafeței nu depășește 1% din suprafața indicată în anexa nr. 1 la contract, dar dacă diminuarea suprafeței va constitui mai mult de 1% din suprafața inițială, executorul (pârâta în prezenta cauză) va compensa investitorului diferența din costul imobilului ce depășește 1%.

În continuare, reclamantul a subliniat că la 28 aprilie 2016 SRL „Kirsan Com” l-a obligat în temeiul contractului menționat supra, să achite suplimentar suma de 2 642 lei, echivalentul sumei de 117,6 Euro, pe motiv că potrivit măsurărilor efectuate, suprafața finală a apartamentului s-a majorat cu 0,21 m.p., constituind 80,5 m.p. (80,5 - 80,29). Astfel, $0,21 \text{ m.p.} \times 560 \text{ euro per/metru} = 117,6 \text{ Euro}$ sau 2 642 lei în echivalentul valutei naționale.

Vadim Marchitan a reiterat că încasarea sumei de 2 642 lei de către executor este ilegală, deoarece prevederea contractuală prevăzută la pct. 3 lit. a) este una abuzivă, or, în cazul în care suprafața apartamentului ar fi fost mai mică cu 0,21 m.p. nu ar fi existat temei de încasare a sumei pretinse.

În opinia sa, această clauză contractuală e nulă potrivit art. 3, 4, 5 și 6 a Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 9 decembrie 2011.

De asemenea, reclamantul a precizat că dispozițiile pct. 3 ale contractului de antrepriză ar fi fost legale, dacă acestuia i s-ar fi pus în obligație să plătească suplimentar diferența de cost al imobilului ce depășește 1% din suprafața de 80,29 m.p.

Potrivit reclamantului, deoarece suntem în prezența unei clauze abuzive, dânsul este îndreptățit să solicite restituirea sumei de 117,6 Euro (2 642 lei) din contul SRL „Kirsan Com”.

Ulterior, reclamantul Vadim Marchitan a depus cerere de majorare a pretențiilor, în susținerea căreia a indicat că în conformitate cu pct. 4 lit. a) al anexei nr. 1 al contractului de investiție a capitalului privat în construcții nr. 036/KRS 14-D2/P din 30 iunie 2015, executorul transmite investitorului

apartamentul cu nivelul următor de pregătire: varianta albă, balcoane exterioare cu sticlă instalate.

A susținut că conform planului geometric al încăperii elaborat de către SRL MC-Imobil” care coincide cu planul geometric întocmit de SRL „Kirsan Com” anexat la contractul de investiție în construcția apartamentului, balcoanele cu sticlă instalate cu suprafața totală de 7,2 m.p. (3,8 m.p. + 3,4 m.p.) au fost denumite veranda.

Deci, SRL „Kirsan Com” urma prin prisma prevederilor art. 18 a Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, instrucțiunii privind modul de executare a lucrărilor cadastrale la nivel de încăperi izolate adoptate prin ordinul Agenției Relații Funciare și Cadastru din 7 ianuarie 2015, pus în aplicare la 2 februarie 2015, pct. 2 și 3 a anexei nr. 2 a normelor CHhII 2.08.01-89 să calculeze suprafața totală a apartamentului cu aplicarea coeficientului de micșorare de 0,3 a suprafeței balcoanelor raportată la suprafața totală a apartamentului, și anume: suprafața totală a balcoanelor care constituie 7,2 m.p. x la coeficientul de 0,3 = 2,16 m.p.

Prin urmare, la caz suprafața totală a obiectului contractului de antrepriză (apartamentul) încheiat între părțile din litigiu a constituit 75,46 m.p. (16,5 m.p. coridor + 11,8 m.p. spațiu locativ + 11,5 m.p. spațiu locativ + 17,7 m.p. spațiu locativ + 10,4 m.p. bucătărie + 3,9 m.p. baie + 1,5 m.p. viceu + 7,2 m.p. balcoane x la coeficientul 0,3).

Din considerentul că după cum invocă reclamantul Vadim Marchitan, contractul de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p privind investirea capitalului în construcție conține clauze abuzive și suprafața totală a apartamentului a fost calculată incorect de către SRL „Kirsan Com”, a fost depusă prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând în urma concretizării acțiunii, declararea nulității absolute a clauzei contractuale din pct. 3.1 a contractului de antrepriză nr. 036/KRS 14-d2/p din 30 iunie 2016, cu restituirea din contul SRL „Kirsan Com” în beneficiul său a sumei de 2 642 lei achitate greșit suplimentar pentru majorarea suprafeței finale a apartamentului cu 0,21 m.p., a sumei de 2 704 euro ca rezultat al micșorării suprafeței totale a apartamentului și a cheltuielilor de judecată suportate pe marginea prezentului litigiu.

Pe parcursul examinării cauzei în fond, până la începerea dezbaterilor judiciare, SRL „Kirsan Com” a depus cerere reconvențională împotriva lui Vadim Marchitan cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reconvenționale, SRL „Kirsan Com” a indicat că conform contractului privind investirea capitalului în construcție nr. 036/KRS 14-D2/P din 30 iunie 2015 societatea în calitate de executor s-a obligat să construiască blocul locativ de pe str. xxxx, mun. xxxx (adresa actuală fiind str. xxxx, mun. xxxx) și să transmită în proprietatea lui Vadim Marchitan apartamentul nr. xxxx (cu 3 odăi) din acest bloc locativ cu suprafața totală de 80,29 m.p., iar ultimul în calitate de investitor s-a obligat să achite integral la 29

iunie 2015 prețul apartamentului în suma totală de 45 000 Euro, adică câte 560 Euro pentru 1 m.p.

A menționat că, firma și-a îndeplinit integral obligațiile sale față de Vadim Marchitan, fapt confirmat prin realizarea construcției și dării în exploatare a blocului locativ sus-nominalizat cu transmiterea apartamentului respectiv în proprietatea pârâtului – reclamant.

La rândul său, întru executarea obligațiilor sale conform contractului nr. 036/KRS 14-D2/P din 30 iunie 2015, Vadim Marchitan a achitat la 29 iunie 2015 în beneficiul SRL „Kirsan Com” suma de 585 864 lei și suma de 346 738,25 lei, iar în total suma de 932 602,25 lei.

SRL „Kirsan Com” a invocat că potrivit pct. 3.1 al contractului respectiv: plata prețului contractului se va efectua în lei moldovenești, în conformitate cu cursul de schimb oficial stabilit de BNM.

În continuare, reclamanta a precizat că cursul de schimb oficial al BNM la data efectuării plății – 29 iunie 2015 a constituit pentru 1 Euro = 20,9383 lei, respectiv suma de 45 000 Euro convertită în lei la 29 iunie 2015 conform cursului oficial al BNM (suma ce urma a fi achitată de reclamant pentru apartament) constituia suma de 942 233, 50 lei (45 000 Euro x 20,9383 lei), pe când în realitate investitorul a achitat suma de 932 602, 25 lei, adică cu 9 621, 25 lei mai puțin (942 233,50 lei – 932 602,25 lei).

Conform cursului de schimb oficial al BNM la 29 iunie 2015 suma restantă de 9 621,25 lei constituie suma de 459, 50 Euro (9621,25 lei / 20,9383 lei).

La caz, s-a mai indicat că la 28 aprilie 2016, investitorul Vadim Marchitan a achitat în beneficiul SRL „Kirsan Com” suma de 2 642,56 lei, sau 117,60 Euro, alte achitări nefiind efectuate.

Astfel, afirmă că la momentul actual restanța lui Vadim Marchitan față de societate conform contractului sus-nominalizat constituie suma de 341,90 Euro (459,50 Euro - 117,60 Euro).

Raportând prevederile legale cuprinse în art. 572 și art. 575 Cod civil la speță dată și ținând cont de faptul că în contract era prevăzută expres data de 29 iunie 2016 în calitate de termen de executare integrală a obligației de plată a prețului apartamentului, începând cu data respectivă Vadim Marchitan este în întârziere față de SRL ”Kirsan Com” în executarea obligației sale pecuniare inițial în suma de 459,5 Euro, iar apoi din 28 aprilie 2016 în suma de 341,90 Euro.

Potrivit SRL „Kirsan Com”, dobânda de întârziere datorată societății de către Vadim Marchitan prin prisma prevederilor art. 619 Cod civil constituie suma totală de 115,89 Euro (90,23 Euro pentru neachitarea sumei de 459,50 Euro pentru perioada 29 mai 2015 – 28 aprilie 2016 + 25,66 Euro pentru neachitarea sumei restante de 341,90 Euro pentru perioada 28 aprilie 2016 -11 octombrie 2016).

Din considerentul că investitorul Vadim Marchitan nu și-a executat integral obligațiunile contractului privind investirea capitalului în construcție nr.

036/KRS 14-D2/P din 30 iunie 2015, SRL „Kirsan Com” a depus prezenta acțiune reconvențională, solicitând încasarea din contul lui Vadim Marchitan în beneficiul său a datoriei în sumă de 342,90 euro, a dobânzii de întârziere în sumă 115,89 euro și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu înaintarea și examinarea acțiunii reconvenționale și acțiunii inițiale.

Prin încheierea protocolară din 12 octombrie 2016 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea reconvențională înaintată de către SRL „Kirsan Com” a fost primită în procedură, deoarece aceasta și acțiunea inițială sânt în conexiune, iar judecarea lor simultană ar duce la soluționarea rapidă și justă a litigiilor.

Prin hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, corectată prin încheierea din 12 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată inițială înaintată de către Vadim Marchitan a fost admisă parțial fiind declarat nul pct. 3.1 al contractului privind investirea capitalului în construcție nr.036/KRS 14-D2/P din 30 iunie 2015 încheiat între Vadim Marchitan și SRL „Kirsan Com” în partea în care: „Dacă, conform rezultatelor măsurărilor efectuate de OCT a mun. Chișinău suprafața imobilului nu depășește 1% din suprafața indicată în Anexa nr.1 investitorul v-a achita diferența proporțional măririi efective din prețul 1 m.p. stabilit în contract”. S-a încasat din contul SRL „Kirsan Com” în beneficiul lui Vadim Marchitan suma de 2 642 lei. Pretenția lui Vadim Marchitan către SRL „Kirsan Com” privind restituirea sumei de 2 704 Euro rezultată din micșorarea suprafeței apartamentului și acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Kirsan Com” s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Vadim Marchitan și admis apelul declarat de către SRL „Kirsan Com”, casată hotărârea din 31 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Central cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată inițială depusă de către Vadim Marchitan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar acțiunea reconvențională depusă de către SRL „Kirsan Com” admisă, fiind dispusă încasarea din contul lui Vadim Marchitan în beneficiul SRL „Kirsan Com” a datoriei restante la prețul apartamentului în sumă de 342,90 euro și a dobânzii de întârziere în sumă de 115,89 euro (conform cursului oficial a BNM la momentul executării hotărârii). S-a mai încasat din contul lui Vadim Marchitan în beneficiul SRL „Kirsan Com” cheltuielile de judecată compuse din: suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, suma de 307,74 lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în prima instanță și suma de 568,60 lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru depunerea apelului în instanța de apel, iar în total suma de 4 876,34 lei.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei sus-enunțate, la 9 iulie 2018 Vadim Marchitan a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în acțiunea inițială și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, pe când prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristicile raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic. De asemenea, în cadrul judecării cauzei, instanța de judecată a creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea a Drepturilor Omului.

La fel, în recurs s-a menționat că, la caz decizia instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată, inclusiv pentru că executorul – la caz, SRL „Kirsan Com” a confirmat faptul că investitorul Vadim Marchitan și-a onorat în întregime obligațiunile prevăzute de contractul privind investirea capitalului în construcție și a achitat integral costul apartamentului, ceea ce se confirmă prin anexa nr. 2 a contractului și actul de predare primire semnat de către părțile din litigiu, anexate la dosar.

În consecință, recurentul a concluzionat că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a acțiunii reconvenționale, pe când prima instanță a examinat cauza sub toate aspectele având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă (f.d.166-169).

La 31 iulie 2018 în adresa SRL „Kirsan Com” a fost expediată copia recursului declarat de către Vadim Marchitan, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.172), însă intimata nu și-a exercitat dreptul procedural și nu a depus referință în termenul stabilit de lege, motiv pentru care admisibilitatea recursului s-a dispus în lipsa acesteia.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul înaintat de către Vadim Marchitan la 9 iulie 2018 (f.d.166) este declarat în termen, având în vedere faptul că la dosar nu sunt date confirmative despre comunicarea recurentului a deciziei integrale motivate din 15 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vadim Marchitan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vadim Marchitan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de către Vadim Marchitan se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia,

coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Instanța de recurs mai reține că CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Vadim Marchitan.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Vadim Marchitan, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător:

Svetlana Filincova

judecători:

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean